

عنوان مقاله:

مطالعات لایه نگاری در تپه باستانی ده نو (خوزستان)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان شناسی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

بهزاد مفیدی نصرآبادی - استاد دانشگاه ماینز آلمان

آریتا میرزایی - دانشجوی دکتری باستان شناسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

تپه ده نو در مطالعات سطح‌الارضی محققین آمریکایی در خوزستان شناسایی و در سال‌های ۱۹۶۸ و ۱۹۷۰ میلادی توسط استو (Steve) مورد بررسی قرار گرفت که طی آن چند آجر کتیبه‌دار یافت شدند. گنجوی و کارتر (Carter) نیز در آنجا چند نمونه آجر کتیبه‌دار پیدا کردند. قدیمی‌ترین آجرنوشته یافت شده مربوط به دوران حکومت پادشاه ایلامی، ایگی هلکی در حدود قرن چهاردهم پیش از میلاد می‌باشد. پس از او از دیگر شاهان ایلامی، شوتروک ناهونته و پسرش کوتیر ناهونته نیز آجرنوشته‌هایی به دست آمده که کتیبه‌های تمامی این شاهان حکایت از ساخت و مرمت معبدی برای الهه منتز دارد. در سال ۱۳۷۹ خورشیدی بررسی سطح‌الارضی تپه ده نو توسط بهزاد مفیدی صورت گرفت. با توجه به نتایج این بررسی‌ها و همچنین اندازه‌گیری‌های ژئوفیزیکی بخشی از تپه در سال ۱۳۸۱ خورشیدی، تصمیم گرفته شد لایه‌های مختلف این تپه باستانی دقیق‌تر مطالعه شوند که این مهم در بهار سال ۱۳۹۱ محقق گردید. در این فصل کاوش به‌منظور شناخت آثار ایلامی، در ارتفاعات مختلفی در بدنه مسیل طبیعی موجود در میانه تپه تاریخی، برش‌هایی ایجاد شد. در لایه‌نگاری مشخص گردید آثار سده‌های اسلامی تقریباً دو متر از حجم خاک بالایی سطح تپه را دربر گرفته است. به‌رغم شناسایی سفال‌های دوران پارتنی در سطح تپه، بخش کاوش شده فاقد استقرارهای دوران پارتنی بود. در عمق حدود دو متری از سطح تپه یعنی در زیر آثار اسلامی، ساختار خشتی بزرگ مربوط به معماری دوران ایلامی آشکار گردید.

کلمات کلیدی:

تپه ده نو، لایه نگاری، ایلام میانه، معبد الهه منتز، آجرنوشته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349218>

